

PAPER 12
THE UNIVERSE OF UNIVERSES

THE immensity of the far-flung creation of the Universal Father is utterly beyond the grasp of finite imagination; the enormousness of the master universe staggers the concept of even my order of being. But the mortal mind can be taught much about the plan and arrangement of the universes; you can know something of their physical organization and marvelous administration; you may learn much about the various groups of intelligent beings who inhabit the seven superuniverses of time and the central universe of eternity.

In principle, that is, in eternal potential, we conceive of material creation as being infinite because the Universal Father is actually infinite, but as we study and observe the total material creation, we know that at any given moment in time it is limited, although to your finite minds it is comparatively limitless, virtually boundless.

We are convinced, from the study of physical law and from the observation of the starry realms, that the infinite Creator is not yet manifest in finality of cosmic expression, that much of the cosmic potential of the Infinite is still self-contained and unrevealed. To created beings the master universe might appear to be almost infinite, but it is far from finished; there are still physical limits to the material creation, and the experiential revelation of the eternal purpose is still in progress.

1. SPACE LEVELS OF THE MASTER
UNIVERSE

The universe of universes is not an infinite plane, a boundless cube, nor a limitless circle; it certainly has dimensions. The laws of physical organization and administration prove conclusively that the whole vast aggregation of force-energy and matter-power functions ultimately as a space unit, as an organized and co-ordinated whole. The observable behavior of the material creation constitutes evidence of a physical universe of definite limits. The final proof of both a circular and delimited universe is afforded by the, to us, well-known fact that all forms of basic energy ever swing around the curved path of the space levels of the master universe in obedience to the incessant and absolute pull of Paradise gravity.

The successive space levels of the master universe constitute the major divisions of pervaded space -- total creation, organized

POGLAVLJE 12
SVEMIR NAD SVEMIRIMA

1. GOLEMO prostranstvo tvorevine Oca Svih doslovce nadilazi moć razumijevanja konačne imaginacije; ogromna veličina glavnog svemira iznenađuje čak i bića moga reda. Ali smrtni um je u stanju upoznati plan kozmičke izgradnje i organizacije; vi možete naučiti o njegovoj fizičkoj organizaciji i izvanrednoj administrativnoj upravi; možete upoznati različite grupe inteligentnih bića koja žive u sedam nadsvemira vremena kao i bića iz centralnog svemira vječnosti.

Zbog beskonačnosti Oca Svih, u principu ili u vječnom potencijalu, smatramo materijalnu tvorevinu beskonačnom, ali pri proučavanju i promatranju cjelokupne materijalne tvorevine poznajemo njezina ograničenja u određenom času vremena, kao i činjenicu da vašim konačnim umovima ova tvorevina mora djelovati komparativno neograničena, doslovce bezgranična.

Na osnovu izučavanja fizičkih zakona i proučavanja zvjezdanih domena, vjerujemo da beskonačni Stvoritelj još uvijek nije obznanjen u konačnosti kozmičkog izražaja, da je velik dio kozmičkog potencijala Beskonačnog još uvijek samosadržan i neobznanjen. Dok stvorenim bićima glavni svemir može djelovati gotovo beskonačan, on je daleko od stadija potpunosti; još uvijek je obilježen fizičkim ograničenjima materijalne tvorevine i iskustvenim otkrivenjem vječnog cilja.

1. PROSTORNE RAZINE GLAVNOG
SVEMIRA

Svemir nad svemirima nije beskonačna ravan, bezgranična kocka ili neograničeni krug; on definitivno ima dimenzije. Zakoni fizičke organizacije i administrativne uprave zasigurno pokazuju da na koncu konca cijela ova ogromna skupina sile-energije i materije-moći djeluje kao prostorna jedinka, organizirana i koordinirana cjelina. Uočljivo ponašanje materijalne tvorevine dokazuje da materijalni svemir posjeduje jasna ograničenja. Najviši dokaz kružnosti i ograničenih dimenzija kozmičkog prostora počiva u nama dobro poznatoj činjenici da svi oblici osnovne onergije neprestano kruže oko zakrivljene staze prostornih razina glavnog svemira povodeći se prema neprestanoj i apsolutnoj privlačnoj sili Rajske gravitacije.

Niz kozmičkih razina glavnog svemira predstavlja osnovne dijelove prožetog prostora--cjelokupnu tvorevinu, organiziranu i

and partially inhabited or yet to be organized and inhabited. If the master universe were not a series of elliptical space levels of lessened resistance to motion, alternating with zones of relative quiescence, we conceive that some of the cosmic energies would be observed to shoot off on an infinite range, off on a straight-line path into trackless space; but we never find force, energy, or matter thus behaving; ever they whirl, always swinging onward in the tracks of the great space circuits.

Proceeding outward from Paradise through the horizontal extension of pervaded space, the master universe is existent in six concentric ellipses, the space levels encircling the central Isle:

1. The Central Universe -- Havona.
2. The Seven Superuniverses.
3. The First Outer Space Level.
4. The Second Outer Space Level.
5. The Third Outer Space Level.
6. The Fourth and Outermost Space

Level.

Havona, the central universe, is not a time creation; it is an eternal existence. This never-beginning, never-ending universe consists of one billion spheres of sublime perfection and is surrounded by the enormous dark gravity bodies. At the center of Havona is the stationary and absolutely stabilized Isle of Paradise, surrounded by its twenty-one satellites. Owing to the enormous encircling masses of the dark gravity bodies about the fringe of the central universe, the mass content of this central creation is far in excess of the total known mass of all seven sectors of the grand universe.

The Paradise-Havona System, the eternal universe encircling the eternal Isle, constitutes the perfect and eternal nucleus of the master universe; all seven of the superuniverses and all regions of outer space revolve in established orbits around the gigantic central aggregation of the Paradise satellites and the Havona spheres.

The Seven Superuniverses are not primary physical organizations; nowhere do their boundaries divide a nebular family, neither do they cross a local universe, a prime creative unit. Each superuniverse is simply a geographic space clustering of approximately one seventh of the organized and partially inhabited post-Havona creation, and each is about equal in the number of local universes embraced and in the space encompassed.

djelomično naseljenu tvorevinu ili onu koja će tek biti organizirana i naseljena. Da glavni svemir ne predstavlja niz smjena eliptičkih prostornih razina manjeg otpora sa zonama relatinog mirovanja, mislimo da bi posvjedočili isključenje određenih kozmičkih energija iz beskonačnog polja i pravolinijsko putovanje neistraženim prostorom; ali nikad nismo opazili ovakvo ponašanje sile, energije ili materije; one se uvijek kovitlaju, idući prema unutrašnjosti stazama velikih kozmičkih krugova.

Krećući se od Rajskog centra prema vani horizontalnim ekstenzijama prožetog prostora, glavni svemir obuhvaća šest koncentričnih elipsi, prostornih razina oko centralnog Otoka:

1. Centralni Svemir -- Havonu
2. Sedam Nadvemira.
3. Prve Spoljašnje Razine Prostora.
4. Druge Spoljašenje Razine Prostora.
5. Treće Spoljašenje Razine Prostora.
6. Četvrte i Posljednje Prostorne

Razine.

Havona, centralni svemir, nije vremenska tvorevina; ona ima vječnu egzistenciju. Ovaj svemir koji nema početka niti svršetka, broji milijardu planeta vječnog savršenstva i okružen je ogromnim crnim gravitacijskim tijelima. U centru Havone počiva stacionarni i apsolutno uravnoteženi Otok Raja okružen dvadeset jednim satelitom. Radi ogromnih masa crnih gravitacijskih tijela koja se pružaju duž ruba centralnog svemira, sadržaj mase ove centralne tvorevine daleko nadilazi cjelokupnu masu svih sedam sektora velikog svemira.

Rajsko-Havonski vječni svemir koji se pruža oko vječnog Otoka tvori savršeni i vječni centralni nukleus glavnog svemira; svih sedam nadvemira i svi predjeli spoljašnjeg prostora rotiraju u ustaljenim orbitima oko gigantske centralne skupine Rajskih satelita i planeta Havone.

Sedam Nadvemira nisu jedino mjesta prvotne fizičke organizacije; njihove granice ni na kojem mjestu ne presijecaju bilo nebularnu obitelj ili lokalni svemir, glavnu tvoridbenu jedinku. Svaki nadvsmir je jednostavno zemljopisni prostor koji okuplja približno jednu sedminu organizirane i djelomično naseljene posthavonske tvorevine; svaki svemir sadrži približno jednak broj lokalnih svemira.

Nebadon, your local universe, is one of the newer creations in Orvonton, the seventh superuniverse.

The Grand Universe is the present organized and inhabited creation. It consists of the seven superuniverses, with an aggregate evolutionary potential of around seven trillion inhabited planets, not to mention the eternal spheres of the central creation. But this tentative estimate takes no account of architectural administrative spheres, neither does it include the outlying groups of unorganized universes. The present ragged edge of the grand universe, its uneven and unfinished periphery, together with the tremendously unsettled condition of the whole astronomical plot, suggests to our star students that even the seven superuniverses are, as yet, uncompleted. As we move from within, from the divine center outward in any one direction, we do, eventually, come to the outer limits of the organized and inhabited creation; we come to the outer limits of the grand universe. And it is near this outer border, in a far-off corner of such a magnificent creation, that your local universe has its eventful existence.

The Outer Space Levels. Far out in space, at an enormous distance from the seven inhabited superuniverses, there are assembling vast and unbelievably stupendous circuits of force and materializing energies. Between the energy circuits of the seven superuniverses and this gigantic outer belt of force activity, there is a space zone of comparative quiet, which varies in width but averages about four hundred thousand light-years. These space zones are free from star dust -- cosmic fog. Our students of these phenomena are in doubt as to the exact status of the space-forces existing in this zone of relative quiet which encircles the seven superuniverses. But about one-half million light-years beyond the periphery of the present grand universe we observe the beginnings of a zone of an unbelievable energy action which increases in volume and intensity for over twenty-five million light-years. These tremendous wheels of energizing forces are situated in the first outer space level, a continuous belt of cosmic activity encircling the whole of the known, organized, and inhabited creation.

Still greater activities are taking place beyond these regions, for the Uversa physicists have detected early evidence of force manifestations more than fifty million light-years beyond the outermost ranges of the phenomena in the first outer space level. These

Nebadon, vaš lokalni svemir, predstavlja jednu od novijih tvorevina Orvontona, sedmog nadsvemira.

Veliki Svemir danas predstavlja organiziranu i naseljenu tvorevinu. On obuhvaća sedam nadsvemira s ukupnim evolutivnim potencijalom od oko sedam bilijuna naseljenih planeta, ne uključujući vječne centralne planete. Ali ovaj pokusni proračun ne uključuje bilo arhitektonske planete administrativne uprave ili trenutno neorganizirane pogranične kozmičke grupe. Sadašnji grubi i nedotjerani rub velikog svemira s neravnom i nedovršenom periferijom, zajedno s jako neustaljenim uvjetima cijelog ovog astronomskog područja govore našim stručnjacima da čak ni sedam nadsvemira još uvijek nisu u cjelosti završeni. Ako krenemo od božanskog centra prema vani, stižemo do granica ograničane i naseljene tvorevine; stižemo do spoljašnjih granica velikog svemira. I upravo u blizini ove spoljašnje granice, u dalekom uglu ove veličanske tvorevine, počiva vaš lokalni svemir.

Razine spoljašnjeg prostora. U udaljenom prostoru, jako daleko od sedam naseljenih nadsvemira, nakupljaju se ogromni i nevjerovatni krugovi sile i materijalizirajućih energija. Između energetske krugova sedam nadsvemira i ovog golemog spoljašnjeg pojasa aktivnosti sile vlada poprilično mirna prostorna zona promjenljive širine koja u prosjeku obuhvaća oko četiri stotine tisuća svjetlosnih godina. U ovim prostornim zonama nema zvjezdane prašine -- kozmičke izmaglice. Naši stručnjaci koji se bave izučavanjem ovih pojava nisu sigurni u pogledu preciznog statusa prostornih sila ove zone relativnog mirovanja koja opasava sedam nadsvemira. Ali ako promatramo područje otprilike pola milijuna svjetlosnih godina dalje od sadašnjeg velikog svemira, možemo opaziti početke zone nevjerovatnog energetskog djelovanja koje raste u pogledu mjere i intenziteta već dvadeset pet milijuna svjetlosnih godina. Ovi nevjerovatni kotači energetske sile djeluju u prvoj spoljašnjoj razini prostora, neprekinutom pojasu kozmičke aktivnosti koji okružuje cijelu poznatu, organiziranu i naseljenu tvorevinu.

Još veličanstvenije aktivnosti djeluju izvan ovih područja, kao što su fizičari Urantije utvrdili u ranom dokazu ovih ispoljenja sile u zonama više od pedeset milijuna svjetlosnih godina dalje od ovih najudaljenijih domena prve spoljašnje razine

activities undoubtedly presage the organization of the material creations of the second outer space level of the master universe.

The central universe is the creation of eternity; the seven superuniverses are the creations of time; the four outer space levels are undoubtedly destined to eventuate-evolve the ultimacy of creation. And there are those who maintain that the Infinite can never attain full expression short of infinity; and therefore do they postulate an additional and unrevealed creation beyond the fourth and outermost space level, a possible ever-expanding, never-ending universe of infinity. In theory we do not know how to limit either the infinity of the Creator or the potential infinity of creation, but as it exists and is administered, we regard the master universe as having limitations, as being definitely delimited and bounded on its outer margins by open space.

2. THE DOMAINS OF THE UNQUALIFIED ABSOLUTE

When Urantia astronomers peer through their increasingly powerful telescopes into the mysterious stretches of outer space and there behold the amazing evolution of almost countless physical universes, they should realize that they are gazing upon the mighty outworking of the unsearchable plans of the Architects of the Master Universe. True, we do possess evidences which are suggestive of the presence of certain Paradise personality influences here and there throughout the vast energy manifestations now characteristic of these outer regions, but from the larger viewpoint the space regions extending beyond the outer borders of the seven superuniverses are generally recognized as constituting the domains of the Unqualified Absolute.

Although the unaided human eye can see only two or three nebulae outside the borders of the superuniverse of Orvonton, your telescopes literally reveal millions upon millions of these physical universes in process of formation. Most of the starry realms visually exposed to the search of your present-day telescopes are in Orvonton, but with photographic technique the larger telescopes penetrate far beyond the borders of the grand universe into the domains of outer space, where untold universes are in process of organization. And there are yet other millions of universes beyond the range of your present instruments.

prostora. Ove aktivnosti nesumnjivo navješćuju organizaciju materijalnih tvorevina druge spoljašnje razine prostora velikog svemira.

Centralna tvorevina je stvorena u vječnosti; sedam nadsvemira su stvoreni u vremenu; četiri spoljašnje razine prostora nesumnjivo moraju rezultirati evolucijom ultimne tvorevine. A postoje i oni koji tvrde da Beskonačni jedino može postići puni izražaj u beskonačnosti; i oni stoga vjeruju u postojanje još jedne dodatne i neobznanjene tvorevine izvan granica četvrte i najudaljenije razine prostora, tvorevine koja može biti sve širi i beskrajni svemir beskonačnosti. Teoretski ne znamo kako je moguće ograničiti bilo beskonačnost Stvoritelja ili potencijalnu beskonačnost tvorevine, ali sudeći prema njegovoj administraciji i organizaciji, smatramo da je glavni svemir ograničen, da je na svojim spoljašnjim rubovima posve sigurno ograđen i omeđen otvorenim prostorom.

2. DOMENE BEZUVJETNOG APSOLUTA

Kad astronomi Urantije sa svojim sve moćijim teleskopima promatraju tajnovite daljine spoljašnjeg prostora koje pružaju svjedodžbu nevjerojatnoj evoluciji gotovo nebrojenih fizičkih svemira, oni ne smiju previdjeti da to što vide pred svojim očima predstavlja veličanstveno djelo nedokučivih planova Arhitekata Glavnog Svemira. Točno je da mi posjedujemo dokaze koji ukazuju na postojanje i djelovanje određenih rajskih ličnosti tu i tamo širom ogromnih energetske ispoljenja koja trenutačno obilježavaju ova spoljašnja područja, ali sa šireg stanovišta prostorna područja koja se protežu izvan spoljašnjih granica sedam nadsvemira obično nose obilježje domena Bezuvjetnog Apsoluta.

Premda ljudsko oko bez teleskopa može vidjeti tek dvije do tri nebule izvan granica nadsvemira Orvontona, vaši teleskopi doslovce ukazuju na proces stvaranja milijuna nad milijunima sličnih fizičkih svemira. Većina zvjezdanih carstava koja možete vidjeti svojim suvremenim teleskopima ulaze u sastav Orvontona, dok veći teleskopi fotografskom vještinom mogu prodrijeti daleko izvan granica velikog svemira u domene spoljašnjeg prostora, područja organizacije nebrojenih svemira. A pored ovih postoje i milijuni svemira koji se nalaze izvan dometa vaših novijih instrumenata.

In the not-distant future, new telescopes will reveal to the wondering gaze of Urantian astronomers no less than 375 million new galaxies in the remote stretches of outer space. At the same time these more powerful telescopes will disclose that many island universes formerly believed to be in outer space are really a part of the galactic system of Orvonton. The seven superuniverses are still growing; the periphery of each is gradually expanding; new nebulae are constantly being stabilized and organized; and some of the nebulae which Urantian astronomers regard as extragalactic are actually on the fringe of Orvonton and are traveling along with us.

The Uversa star students observe that the grand universe is surrounded by the ancestors of a series of starry and planetary clusters which completely encircle the present inhabited creation as concentric rings of outer universes upon universes. The physicists of Uversa calculate that the energy and matter of these outer and uncharted regions already equal many times the total material mass and energy charge embraced in all seven superuniverses. We are informed that the metamorphosis of cosmic force in these outer space levels is a function of the Paradise force organizers. We also know that these forces are ancestral to those physical energies which at present activate the grand universe. The Orvonton power directors, however, have nothing to do with these far-distant realms, neither are the energy movements therein discernibly connected with the power circuits of the organized and inhabited creations.

We know very little of the significance of these tremendous phenomena of outer space. A greater creation of the future is in process of formation. We can observe its immensity, we can discern its extent and sense its majestic dimensions, but otherwise we know little more about these realms than do the astronomers of Urantia. As far as we know, no material beings on the order of humans, no angels or other spirit creatures, exist in this outer ring of nebulae, suns, and planets. This distant domain is beyond the jurisdiction and administration of the superuniverse governments.

Throughout Orvonton it is believed that a new type of creation is in process, an order of universes destined to become the scene of the future activities of the assembling Corps of the Finality; and if our conjectures are correct, then the endless future may hold for all of you the same enthralling spectacles

U bliskoj budućnosti novi teleskopi trebaju upoznati i zadiviti astronome Urantije s prizorom ništa manje nego 375 milijuna novih galaksija u udaljenim domenama spoljašnjeg prostora. U isto vrijeme ovi moćniji teleskopi trebaju obznaniti da mnogi otočni svemiri za koje se prethodno smatralo da pripadaju spoljašnjem prostoru zapravo pripadaju galaktičkom sustavu Orvontona. Sedam nadsvemira još uvijek podilaze procesom rasta; svaki se u periferiji postupno širi; neprestano se stabiliziraju i organiziraju nove nebule; i određene nebule koje astronomi Urantije smatraju vangalaktičkim zapravo leže na rubu Orvontona i putuju zajedno s nama.

Stručnjaci Uverse opažaju da veliki svemir okružuju masivni prapočeci budućih zvijezda i planeta koji potpuno okružuju sadašnju naseljenu tvorevinu u vidu koncentričnih krugova spoljašnjeg svemira nad svemirima. Prema proračunu fizičara Uverse, energija i materija ovih spoljašnjih i neistraženih područja već sada daleko nadilaze ukupnu materijalnu masu i energetski naboj svih sedam nadsvemira. Čuli smo da preobražaj kozmičke sile u ovim spoljašnjim razinama predstavlja rezultat djelovanja Rajskih organizatora sile. Isto tako znamo da ove sile prethode onim fizičkim energijama koje trenutno aktiviraju veliki svemir. Orvontonski upravitelji sile, međutim, nisu povezani s ovim udaljenim područjima, dok kretanje energije u njima isto tako nije u vidljivoj vezi s krugovima moći organiziranih i naseljenih tvorevina.

Mi nismo detaljnije upućeni u značaj ovih veličanstvenih pojava spoljašnjeg prostora. Velika tvorevina budućnosti podilazi procesom formiranja. Dok imamo prilike posvjedočiti njezinu veličinu, uočiti njezinu širinu i osjetiti njezine ogromne dimenzije, uopćeno znamo o ovim područjima tek nešto malo više od astronoma Urantije. Koliko znamo, ni jedno materijalno biće ljudskog reda, ni jedan anđeo ili druga bića duha, ne žive u ovom spoljašnjem pojasu nebula, sunca i planeta. Ova udaljena domena ne pripada nadležnosti i administrativnoj upravi nadsvemirske administracije.

Širom Orvontona vlada mišljenje da ovo predstavlja proces stvaranja novog oblika tvorevine, kozmičkog reda koji treba postati podijum budućih aktivnosti formirajućeg Zbora Finalnosti; i ako su naše pretpostavke točne, beskonačna budućnost može svijui iznenaditi ugodnim prizorima sličnim onome

that the endless past has held for your seniors and predecessors.

3. UNIVERSAL GRAVITY

All forms of force-energy -- material, mindal, or spiritual -- are alike subject to those grasps, those universal presences, which we call gravity. Personality also is responsive to gravity -- to the Father's exclusive circuit; but though this circuit is exclusive to the Father, he is not excluded from the other circuits; the Universal Father is infinite and acts over all four absolute-gravity circuits in the master universe:

1. The Personality Gravity of the Universal Father.
2. The Spirit Gravity of the Eternal Son.
3. The Mind Gravity of the Conjoint Actor.
4. The Cosmic Gravity of the Isle of Paradise.

These four circuits are not related to the nether Paradise force center; they are neither force, energy, nor power circuits. They are absolute presence circuits and like God are independent of time and space.

In this connection it is interesting to record certain observations made on Uversa during recent millenniums by the corps of gravity researchers. This expert group of workers has arrived at the following conclusions regarding the different gravity systems of the master universe:

1. Physical Gravity. Having formulated an estimate of the summation of the entire physical-gravity capacity of the grand universe, they have laboriously effected a comparison of this finding with the estimated total of absolute gravity presence now operative. These calculations indicate that the total gravity action on the grand universe is a very small part of the estimated gravity pull of Paradise, computed on the basis of the gravity response of basic physical units of universe matter. These investigators reach the amazing conclusion that the central universe and the surrounding seven superuniverses are at the present time making use of only about five per cent of the active functioning of the Paradise absolute-gravity grasp. In other words: At the present moment about ninety-five per cent of the active cosmic-gravity action of the Isle of Paradise, computed on this totality theory, is engaged in controlling material systems

što je daleka beskrajna prošlost predstavila kao iznenađenje vašim ocima i precima.

3. SVEMIRSKA GRAVITACIJA

Svi oblici sile-energije -- materijalna, umna i duhovna -- jednako podliježu onim privlačnim silama, onim univerzalnim kozmičkim prisutnostima koja nazivamo gravitacijom. Ličnost je jednako podložna djelovanju gravitacije -- Očevom isključivom krugu; ali dok ovaj krug pripada isključivo Ocu, to ne znači da Otac ne sudjeluje u drugim krugovima; Otac Svih je beskonačan i djeluje u glavnom svemiru na sva četiri apsolutno-gravitacijska kruga:

1. Gravitaciji Ličnosti koja dolazi od Oca Svih.
2. Gravitaciji Duha koja dolazi od Vječnog Sina.
3. Gravitaciji Uma koja dolazi od Združenog Činitelja.
4. Kozmičkoj Gravitaciji Rajskog Otoka.

Ova četiri kruga nisu povezana sa centrom sile nižeg Raja; ovo nisu krugovi sile, energije ili moći. Ovo su krugovi apsolutne prisutnosti koji poput samog Boga ne ovise o vremenu i prostoru.

S tim u vezi interesantno je pomenuti određena opažanja pomatrača gravitacijskog djelovanja na Uversi tijekom skorijih tisućljeća. Ova stručna grupa dolazi do slijedećih zaključaka u vezi različitih gravitacijskih sustava glavnog svemira:

1. Fizička gravitacija. Po formulaciji proračuna ukupne sume fizičko-gravitacijskog kapaciteta velikog svemira, oni potanko porede svoja otkrića s proračunatom sumom apsolutne gravitacijske prisutnosti koja trenutno djeluje na snazi. Ovi proračuni pokazuju da ukupno gravitacijsko djelovanje velikog svemira predstavlja vrlo mali dio proračunatog privlačnog djelovanja rajske gravitacije procijenjenog na temelju gravitacijske reakcije osnovnih fizičkih jedinki kozmičke materije. Ovi znanstvenici dostižu zapanjujući zaključak da centralni svemir i sedam nadvemira koji ga okružuju koriste tek oko pet posto aktivnog djelovanja privlačne sile apsolutne gravitacije. Drugim riječima: Trenutno oko devedeset pet posto aktivnog djelovanja kozmičke gravitacije Rajskog Otoka, poračunate na osnovu teorije cjelokupnosti, radi na kontroli materijalnih sustava koji leže izvan granica organiziranih svemira. Ovi se proračuni jedino odnose

beyond the borders of the present organized universes. These calculations all refer to absolute gravity; linear gravity is an interactive phenomenon which can be computed only by knowing the actual Paradise gravity.

2. Spiritual Gravity. By the same technique of comparative estimation and calculation these researchers have explored the present reaction capacity of spirit gravity and, with the co-operation of Solitary Messengers and other spirit personalities, have arrived at the summation of the active spirit gravity of the Second Source and Center. And it is most instructive to note that they find about the same value for the actual and functional presence of spirit gravity in the grand universe that they postulate for the present total of active spirit gravity. In other words: At the present time practically the entire spirit gravity of the Eternal Son, computed on this theory of totality, is observable as functioning in the grand universe. If these findings are dependable, we may conclude that the universes now evolving in outer space are at the present time wholly nonspiritual. And if this is true, it would satisfactorily explain why spirit-endowed beings are in possession of little or no information about these vast energy manifestations aside from knowing the fact of their physical existence.

3. Mind Gravity. By these same principles of comparative computation these experts have attacked the problem of mind-gravity presence and response. The mind unit of estimation was arrived at by averaging three material and three spiritual types of mentality, although the type of mind found in the power directors and their associates proved to be a disturbing factor in the effort to arrive at a basic unit for mind-gravity estimation. There was little to impede the estimation of the present capacity of the Third Source and Center for mind-gravity function in accordance with this theory of totality. Although the findings in this instance are not so conclusive as in the estimates of physical and spirit gravity, they are, comparatively considered, very instructive, even intriguing. These investigators deduce that about eighty-five per cent of the mind-gravity response to the intellectual drawing of the Conjoint Actor takes origin in the existing grand universe. This would suggest the possibility that mind activities are involved in connection with the observable physical activities now in progress throughout the realms of outer space. While this estimate is probably far from accurate, it accords, in principle, with our belief that

na apsolutnu gravitaciju; linearna gravitacija predstavlja interaktivnu pojavu koja se može poračunati jedino ako se poznaje aktualna gravitacija Raja.

2. Duhovna gravitacija. Istom vještinom poredbene procjene i proračuna, ovi istraživači ustanovljuju trenutačni reaktivni kapacitet gravitacije duha, te u suradnji sa Samotnim Glasnicima i drugim ličnostima duha izračunavaju ukupnu sumu aktivne gravitacije duha Drugog Izvora i Centra. I poučno je pomenuti da njihovi proračuni pokazuju jednaku mjeru aktualne i funkcionalne prisutnosti gravitacije duha u velikom svemiru, što navodi na zaključak da ovo predstavlja ukupnu sumu aktivne gravitacije duha. Drugim riječima: Trenutno je moguće opaziti kako cjelokupna gravitacija duha koja vuče porijeklo od Vječnog Sina, proračunata na osnovu ove teorije cjelokupnosti, djeluje u velikom svemiru. Ako je moguće vjerovati ovim otkrićima, možemo zaključiti da u spoljašnjem prostoru evoluiraju potpuno neduhovni svemiri. I ako je ovo istina, to objašnjava zašto bića s obdarenjem duha na stranu od upoznatosti s vlastitom fizičkom egzistencijom, ne znaju gotovo ništa o ovim prostranim ispoljenjima energije.

3. Gravitacija Uma. Na osnovu istih ovih principa usporednog proračuna, ovi stručnjaci nastoje izračunati prisutnost i reaktivnost gravitacije uma. Dok umni proračun predstavlja srednju vrijednost triju materijalnih i triju duhovnih oblika mentalnosti, pokazalo se da tip uma upravitelja moći i njihovih suradnika remeti nastojanja na postignuću proračuna osnovne jedinice umne gravitacije. Ne postoji gotovo ništa što bi zapriječilo proračun trenutnog kapaciteta Trećeg Izvora i Centra, kako umna gravitacija djeluje u skladu s ovom teorijom cjelokupnosti. Premda ova otkrića nisu opširna kao u slučaju fizičke gravitacije i gravitacije duha, u usporedbi s drugim otkrićima ona imaju vrlo poučan ako ne i zapanjujući učinak. Ona navode na zaključak da oko osamdeset pet posto umne gravitacije reagira na intelektualnu privlačnu silu Združenog Činitelja koja izvire iz postojećeg velikog svemira. Ovo dalje sugerira mogućnost sudjelovanje umnih aktivnosti u aktivnostima uočljivih fizičkih aktivnosti širom domena spoljašnjeg prostora. Dok je ovaj predračun vjerojatno neprecizan, u principu se podudara s našim vjerovanjem da inteligentni organizatori sile

intelligent force organizers are at present directing universe evolution in the space levels beyond the present outer limits of the grand universe. Whatever the nature of this postulated intelligence, it is apparently not spirit-gravity responsive.

But all these computations are at best estimates based on assumed laws. We think they are fairly reliable. Even if a few spirit beings were located in outer space, their collective presence would not markedly influence calculations involving such enormous measurements.

Personality Gravity is noncomputable. We recognize the circuit, but we cannot measure either qualitative or quantitative realities responsive thereto.

4. SPACE AND MOTION

All units of cosmic energy are in primary revolution, are engaged in the execution of their mission, while swinging around the universal orbit. The universes of space and their component systems and worlds are all revolving spheres, moving along the endless circuits of the master universe space levels. Absolutely nothing is stationary in all the master universe except the very center of Havona, the eternal Isle of Paradise, the center of gravity.

The Unqualified Absolute is functionally limited to space, but we are not so sure about the relation of this Absolute to motion. Is motion inherent therein? We do not know. We know that motion is not inherent in space; even the motions of space are not innate. But we are not so sure about the relation of the Unqualified to motion. Who, or what, is really responsible for the gigantic activities of force-energy transmutations now in progress out beyond the borders of the present seven superuniverses? Concerning the origin of motion we have the following opinions:

1. We think the Conjoint Actor initiates motion in space.
2. If the Conjoint Actor produces the motions of space, we cannot prove it.
3. The Universal Absolute does not originate initial motion but does equalize and control all of the tensions originated by motion.

trenutno upravljaju kozmičkom evolucijom u razinama prostora koje leže izvan spoljašnjih granica velikog svemira. Kakva god bila narav ove postulirane inteligencije, ona očigledno ne reagira na gravitaciju duha.

Ali ovi proračuni i u najboljem slučaju predstavljaju procjene utemeljene na pretpostavkama zakona. Nama oni djeluju prilično pouzdano. I u slučaju da u spoljašnjem prostoru živi nekoliko bića duha, njihova zajednička prisutnost ne bi značajnije utjecala na rezultate ovako obimnih proračuna.

Gravitacija ličnosti ne može biti proračunata. Dok možemo razabrati krug ličnosti, ne možemo mjeriti bilo njegove kvalitativne ili kvantitativne stvarnosti.

4. PROSTOR I KRETANJE

Sve jedinke kozmičke energije prolaze procesom prvotne rotacije dok se u okviru svoje misije kreću kozmičkom orbitom. Svemiri prostora sa svim svojim sastavnim dijelovima i svjetovima predstavljaju rotiraju beskrajinim krugovima prostornih razina glavnog svemira. Izuzev samog centra Havone -- vječnog rajskog Otoka i centra gravitacije -- u cijelom velikom svemiru ne postoji ni jedno drugo stacionarno tijelo.

Dok je Bezuvjetni Apsolut funkcionalno ograničen na prostor, nismo sigurni kakav je odnos ovog Apsoluta prema kretanju. Ne znamo da li je obilježen kretanjem. Znamo da kretanje nije svojstveno prostoru; čak i kretnje prostora ne predstavljaju njegovo prirodno svojstvo. Ali nismo tako sigurni u pogledu odnosa Bezuvjetnog prema kretanju. Koja osoba ili pojava uistinu nosi odgovornost za gigantske aktivnosti transmutacija sile-energije koje upravo napreduju izvan granica sadašnjih sedam nadsvemira? Što se tiče kretanja, vjerujemo u slijedeće:

1. Vjerujemo da Združeni Činitelj aktivira kretanje prostora.
2. Ako Združeni Činitelj uistinu uzrokuje kretanja prostora, ne možemo to dokazati.
3. Dok Univerzalni Apsolut ne uzrokuje početno kretanje prostora, on radi na izjenučenju i kontroli svih napona koji rezultiraju iz procesa kretanja.

In outer space the force organizers are apparently responsible for the production of the gigantic universe wheels which are now in process of stellar evolution, but their ability so to function must have been made possible by some modification of the space presence of the Unqualified Absolute.

Space is, from the human viewpoint, nothing -- negative; it exists only as related to something positive and nonspatial. Space is, however, real. It contains and conditions motion. It even moves. Space motions may be roughly classified as follows:

1. Primary motion -- space respiration, the motion of space itself.

2. Secondary motion -- the alternate directional swings of the successive space levels.

3. Relative motions -- relative in the sense that they are not evaluated with Paradise as a base point. Primary and secondary motions are absolute, motion in relation to unmoving Paradise.

4. Compensatory or correlating movement designed to co-ordinate all other motions.

The present relationship of your sun and its associated planets, while disclosing many relative and absolute motions in space, tends to convey the impression to astronomic observers that you are comparatively stationary in space, and that the surrounding starry clusters and streams are engaged in outward flight at ever-increasing velocities as your calculations proceed outward in space. But such is not the case. You fail to recognize the present outward and uniform expansion of the physical creations of all pervaded space. Your own local creation (Nebadon) participates in this movement of universal outward expansion. The entire seven superuniverses participate in the two-billion-year cycles of space respiration along with the outer regions of the master universe.

When the universes expand and contract, the material masses in pervaded space alternately move against and with the pull of Paradise gravity. The work that is done in moving the material energy mass of creation is space work but not power-energy work.

Dok su u spoljašnjem prostoru organizatori sile naočigled odgovorni za proizvodnju gigantskih kotača svemira koji upravo podilaze procesom stelarne evolucije, njihova sposobnost ovakvog funkcioniranja mora biti rezultat određene modifikacije prostorne prisutnosti Bezuvjetnog Apsoluta.

S ljudskog stanovišta, prostor nije ništa -- on je negativan; on postoji jedino u odnosu na nešto pozitivno ili neprostorno. Nasuprot ovom vjerovanju, prostor je stvaran. Prostor sadrži i uvjetuje kretanje. On se čak i kreće. Kretanja prostora se mogu ugrubo podijeliti u slijedeće kategorije:

1. Primarno kretanje -- respiraciju prostora, kretanje samog prostora.

2. Sekundarno kretanje -- naizmjeničnu rotaciju prostoranih razina.

3. Relativna kretanja -- relativna zato što ih ne gledamo sa stanovišta Raja kao osnovnog ležišta. Primarna i sekundarna kretanja su apsolutna, promatrana u odnosu na nepokretni Raj.

4. Kompenzacijska ili korelativna kretanja koja služe koordinaciji svih drugih kretanja.

Dok sadašnji odnos vašeg sunca s drugim planetima svjedoči o mnogim relativnim i apsolutnim kretanjima prostora, čini se da ista ova opservacija navodi astronome na zaključak o vlastitoj usporednoj nepokretnosti u okvirima prostora, te o brzom kretanju zvjezdanih skupina i struja usmjerenom prema vani, s proporcionalnim porastom brzine ovisno o udaljenosti od centra. Ali ovo nije ispravno. Vi ne opažate da se u ovom trenutku fizičke tvorevine cijelog prožetog prostora šire prema vani. Vaša lokalna tvorevina (Nebadon) sudjeluje u ovom ekspanzivnom kozmičkom kretanju. Svih sedam nadsvemira učestvuju u ciklusu koji traje dvije bilijarde godina, procesu prostorne respiracije koji obuhvaća i spoljašnja područja glavnog svemira.

Pri procesu kozmičke ekspanzije i kontrakcije, materijalne mase prožetog prostora naizmjenice putuju prvo protivno, a zatim u smjeru privlačne sile Raja. Rad pri kretanju materijalne energetske mase predstavlja prostorni rad, a ne rad moći-energije.

Although your spectroscopic estimations of astronomic velocities are fairly reliable when applied to the starry realms belonging to your superuniverse and its associate superuniverses, such reckonings with reference to the realms of outer space are wholly unreliable. Spectral lines are displaced from the normal towards the violet by an approaching star; likewise these lines are displaced towards the red by a receding star. Many influences interpose to make it appear that the recessional velocity of the external universes increases at the rate of more than one hundred miles a second for every million light-years increase in distance. By this method of reckoning, subsequent to the perfection of more powerful telescopes, it will appear that these far-distant systems are in flight from this part of the universe at the unbelievable rate of more than thirty thousand miles a second. But this apparent speed of recession is not real; it results from numerous factors of error embracing angles of observation and other time-space distortions.

But the greatest of all such distortions arises because the vast universes of outer space in the realms next to the domains of the seven superuniverses, seem to be revolving in a direction opposite to that of the grand universe. That is, these myriads of nebulae and their accompanying suns and spheres are at the present time revolving clockwise about the central creation. The seven superuniverses revolve about Paradise in a counterclockwise direction. It appears that the second outer universe of galaxies, like the seven superuniverses, revolves counterclockwise about Paradise. And the astronomic observers of Uversa think they detect evidence of revolutionary movements in a third outer belt of far-distant space which are beginning to exhibit directional tendencies of a clockwise nature.

It is probable that these alternate directions of successive space processions of the universes have something to do with the intramaster universe gravity technique of the Universal Absolute, which consists of a co-ordination of forces and an equalization of space tensions. Motion as well as space is a complement or equilibrant of gravity.

Dok imate prilično pouzdane spektroskopske procjene astronomskih brzina u okviru zvjezdanog carstva svog i susjednih nadsvemira, ne možete se oslanjati na takve proračune pri analizi spoljašnjeg prostora. Spektralne linije idu od normale prema ljubičastoj boji u slučaju zvijezde koja se kreće prema vama; one idu prema crvenoj boji kad se radi o zvijezdi koja se udaljava od točke gledišta. Zahvaljujući djelovanju višestrukih utjecaja čini se da u spoljašnjim svemirima brzina udaljavanja raste stopom koja nadilazi stotinu milja u sekundi za svakih milijun svjetlosnih godina. Ako se budete služili ovim metodom proračuna nakon što izgradite moćnije teleskope, steći ćete utisak da se ovi daleki sustavi udaljuju od ovog dijela svemira nevjerovatnom brzinom od više od trideset tisuća milja u sekundi. Ali ova prividna brzina udaljavanja nije stvarna; ona nastaje kao rezultat brojnih faktora, uključujući i kut gledišta kao i druga vremensko-prostorna izobličenja.

Ali najveće izaobličenje nastaje zbog toga što čovjeku djeluje da se ogromni svemiri spoljašnjeg prostora izvan rubnih domena sedam nadsvemira okreću suprotno smjeru kretanja velikog svemira. Drugim riječima, ove nebrojene nebule zajedno sa suncima i pridruženim planetima ovog časa putuju oko centralne tvorevine u smjeru kretanja kazaljke na satu. Sedam nadsvemira putuju oko Raja suprotno smjeru kazaljke na satu. Vama može djelovati da poput sedam nadsvemira i druge spoljašnje kozmičke galaksije putuju oko Raja suprotno smjeru kazaljke na satu. I Uversini astronomi smatraju da mogu opaziti spoljašnji pojas udaljenog prostora koji počinje ispoljavati direkionalne tendencije kretanja u smjeru kazaljke na satu.

Moguće da su ove promjene smjera naizmjeničnih prostornih respiracija kozmičkog prostora povezane s unutarnjom (kad je riječ o glavnom svemiru) gravitacijskom vještinom Univerzalnog Apsoluta koja počiva u koordinaciji sila i izjednačenju kozmičkih napona. Kao i prostor, kretanje predstavlja gravitacijski komplement ili utjecaj izjednačenja.

5. SPACE AND TIME

Like space, time is a bestowal of Paradise, but not in the same sense, only indirectly. Time comes by virtue of motion and because mind is inherently aware of sequentiality. From a practical viewpoint, motion is essential to time, but there is no universal time unit based on motion except in so far as the Paradise-Havona standard day is arbitrarily so recognized. The totality of space respiration destroys its local value as a time source.

Space is not infinite, even though it takes origin from Paradise; not absolute, for it is pervaded by the Unqualified Absolute. We do not know the absolute limits of space, but we do know that the absolute of time is eternity.

Time and space are inseparable only in the time-space creations, the seven superuniverses. Nontemporal space (space without time) theoretically exists, but the only truly nontemporal place is Paradise area. Nonspatial time (time without space) exists in mind of the Paradise level of function.

The relatively motionless midspace zones impinging on Paradise and separating pervaded from unpervaded space are the transition zones from time to eternity, hence the necessity of Paradise pilgrims becoming unconscious during this transit when it is to culminate in Paradise citizenship. Time-conscious visitors can go to Paradise without thus sleeping, but they remain creatures of time.

Relationships to time do not exist without motion in space, but consciousness of time does. Sequentiality can consciousnessize time even in the absence of motion. Man's mind is less time-bound than space-bound because of the inherent nature of mind. Even during the days of the earth life in the flesh, though man's mind is rigidly space-bound, the creative human imagination is comparatively time free. But time itself is not genetically a quality of mind.

There are three different levels of time cognizance:

1. Mind-perceived time -- consciousness of sequence, motion, and a sense of duration.

5. PROSTOR I VRIJEME

Vrijeme je poput prostora dar Raja, jedino u indirektnom pogledu. Vrijeme nastaje kao rezultat kretanja i odatle što je um prirodno svjestan slijeda. S praktičnog gledišta, kretanje mora postojati kako bi postojalo vrijeme, premda nema univerzalne jedinice vremena utemeljene na kretanju, izuzev što je ovako ustanovljen standardni dan Raja-Havone. Radi cjelokupnosti respiracije prostora, nije moguće koristiti duljinu ovog dana kao izvor vremena u lokalnim domenama.

Prostor nije beskonačan, premda potiče od Raja; on nije apsolutan, jer je prožet Bezuvjetnim Apsolutom. Dok ne možemo ustanoviti apsolutne granice prostora, znamo da vječnost predstavlja apsolut vremena.

Vrijeme i prostor nisu razdvojivi jedino u vremensko-prostornim tvorevinama, u sedam nadsvemira. Bezvremenski prostor (prostor bez vremena) postoji teoretski, premda Raj predstavlja jedino instinski bezvremeno mjesto. Besprostorno vrijeme (vrijeme bez prostora) postoji jedino u umu Rajske razine djelovanja.

Relativno nepokretne zone međuprostora koje djeluju na Raju i koje razdvajaju prožeti prostor od neprožetog prostora predstavljaju područja prijelaza od vremena do vječnosti i stoga hodočasnici vremena koji putuju na Raj moraju izgubiti svijest pri ovom prijelazu kojim primaju Rajsko državljanstvo. Posjetitelji Raja koji imaju svjest vremena ne moraju doći uspavani, ali oni i dalje ostaju prostorna bića.

Biće ne može imati odnos prema vremenu bez kretanja prostora, premda posljedice vremena mogu postojati bez prostora. Sekvencijalnost može stvoriti svijest o vremenu i u odsutnosti kretanja. Čovjek je zbog prirode svoga uma u manje ograničen vremenom nego što je ograničen prostorom. Dok je za života u ljudskom obličju na zemlji ljudski um strogo ograničen prostorom, stvaralačka ljudska imaginacija ima dosta slobode. Ali samo vrijeme nije genetska osobina uma.

Postoje tri različite razine svjesnosti vremena:

1. Vrijeme spoznato umom -- svijest sekvencijalnosti, kretanja i osjećaja trajanja.

2. Spirit-perceived time -- insight into motion Godward and the awareness of the motion of ascent to levels of increasing divinity.

3. Personality creates a unique time sense out of insight into Reality plus a consciousness of presence and an awareness of duration.

Unspiritual animals know only the past and live in the present. Spirit-indwelt man has powers of prevision (insight); he may visualize the future. Only forward-looking and progressive attitudes are personally real. Static ethics and traditional morality are just slightly superanimal. Nor is stoicism a high order of self-realization. Ethics and morals become truly human when they are dynamic and progressive, alive with universe reality.

The human personality is not merely a concomitant of time-and-space events; the human personality can also act as the cosmic cause of such events.

6. UNIVERSAL OVERCONTROL

The universe is nonstatic. Stability is not the result of inertia but rather the product of balanced energies, co-operative minds, co-ordinated morontias, spirit overcontrol, and personality unification. Stability is wholly and always proportional to divinity.

In the physical control of the master universe the Universal Father exercises priority and primacy through the Isle of Paradise; God is absolute in the spiritual administration of the cosmos in the person of the Eternal Son. Concerning the domains of mind, the Father and the Son function co-ordinately in the Conjoint Actor.

The Third Source and Center assists in the maintenance of the equilibrium and co-ordination of the combined physical and spiritual energies and organizations by the absoluteness of his grasp of the cosmic mind and by the exercise of his inherent and universal physical- and spiritual-gravity complements. Whenever and wherever there occurs a liaison between the material and the spiritual, such a mind phenomenon is an act of the Infinite Spirit. Mind alone can interassociate the physical forces and energies of the material level with the spiritual powers and beings of the spirit level.

2. Vrijeme spoznato duhom -- uvid u kretanje prema Bogu i svijest o uzlaznom kretanju prema razinama rastuće božanstvenosti.

3. Ličnost stvara jedinstven osjećaj vremena na osnovu uvida u Stvarnost uz dodatak svjesnosti o prisutnosti i trajanju.

Neduhovne životinje poznaju jedino prošlost i žive u sadašnjosti. Čovjek s duhom ima moć predviđanja (uvida); on može predočiti budućost. Čovjekova ličnost doživljava jedino dalekosežne i napredne stavove stvarnim. Statička etičnost i tradicionalna moralnost predstavljaju tek malo više od životinjske misli. Stoicism jednako ne predstavlja visok stupanj samoostvarenja. Etika i moral postaju istinski ljudski nakon što postanu dinamični i progresivni, nakon što ih ispuni i oživi kozmička stvarnost.

Ljudska ličnost predstavlja više od popratne pojave vremensko-prostornih događaja; moguće da ljudska ličnost predstavlja kozmički uzrok ovih događaja.

6. UNIVERZALNA NADKONTROLA

Kozmos nije statičan. Stabilnost nije rezultat inercije, već proizvod uravnoteženih energija, kooperativnih umova, usklađenih morontija, nadkontrole duha i sjedinjenja ličnosti. Stabilnost je uvijek i potpuno proporcionalna sa božanstvenošću.

U fizičkoj kontroli glavnog svemira Otac Svih sprovodi prioritet i ispoljava prvotnost pomoću Rajskog Otoka; u osobi Vječnog Sina, Bog je apsolutan u pogledu duhovne administracije kozmosa. U pogledu domene uma, Otac i Sin djeluju ravnopravno u Združenom Činitelju.

Treći Izvor i Centar pomaže pri održavanju ravnoteže i koordinacije spojenih fizičkih i duhovnih energija i organizacija zahvaljujući djelovanju apsolutnosti njegovog privlačnog djelovanja kozmičkog uma i pomoću svojstvenih komplemenata univerzalne fizičke i duhovne gravitacije. Svaki slučaj bliske suradnje između materijalnog i duhovnog predstavlja umnu pojavu i čin Beskonačnog Duha. Sam um je u stanju izdejstvovati međudjelovanje fizičkih sila i energija materijalnih razina s duhovnim silama i bićima razine duha.

In all your contemplation of universal phenomena, make certain that you take into consideration the interrelation of physical, intellectual, and spiritual energies, and that due allowance is made for the unexpected phenomena attendant upon their unification by personality and for the unpredictable phenomena resulting from the actions and reactions of experiential Deity and the Absolutes.

The universe is highly predictable only in the quantitative or gravity-measurement sense; even the primal physical forces are not responsive to linear gravity, nor are the higher mind meanings and true spirit values of ultimate universe realities. Qualitatively, the universe is not highly predictable as regards new associations of forces, either physical, mindal, or spiritual, although many such combinations of energies or forces become partially predictable when subjected to critical observation. When matter, mind, and spirit are unified by creature personality, we are unable fully to predict the decisions of such a freewill being.

All phases of primordial force, nascent spirit, and other nonpersonal ultimates appear to react in accordance with certain relatively stable but unknown laws and are characterized by a latitude of performance and an elasticity of response which are often disconcerting when encountered in the phenomena of a circumscribed and isolated situation. What is the explanation of this unpredictable freedom of reaction disclosed by these emerging universe actualities? These unknown, unfathomable unpredictables -- whether pertaining to the behavior of a primordial unit of force, the reaction of an unidentified level of mind, or the phenomenon of a vast preuniverse in the making in the domains of outer space -- probably disclose the activities of the Ultimate and the presence-performances of the Absolutes, which antedate the function of all universe Creators.

We do not really know, but we surmise that such amazing versatility and such profound co-ordination signify the presence and performance of the Absolutes, and that such diversity of response in the face of apparently uniform causation discloses the reaction of the Absolutes, not only to the immediate and situational causation, but also to all other related causations throughout the entire master universe.

Kad god budete nastojali postići razumijevanje kozmičkih pojava, morate uzeti u obzir odnos između fizičkih, intelektualnih i duhovnih energija i uvijek ostaviti prostora neočekivanim pojavama koje pratite njihovo ujedinjenje putem ličnosti, kao i neočekivanim pojavama koje nastaju kao rezultat djela i reakcija iskustvenog Božanstva i Apsoluta.

Kozmos je jako predvidiv jedino u kvantitativnom pogledu ili u mjeri gravitacije; čak ni prvotne fizičke sile ne djeluju na linearnu gravitaciju, kao ni viša umna značenja i istinske vrijednosti duha svojstvene ultimnim kozmičkim stvarnostima. Svemir kvalitativno nije naročito predvidiv u pogledu asocijacije sila, bilo da se radi o fizičkim, umnim ili duhovnim silama, premda mnoge takve kombinacije energija ili sila postaju djelomično predskazive prilikom kritičke opservacije. Pri sjedinjenju materije, uma i duha putem ličnosti stvorenog bića, ne možemo u cjelosti predvidjeti odluke bića koje ima slobodnu volju.

Čini se da sve faze prvotne sile, javljajućeg duha i drugih ultimata reagiraju u skladu s određenim relativno stabilnim ali nepoznatim zakonima i da su svi obilježeni širokim spektrom djelovanja i elastičnošću načina reagiranja, dok sve ove pojave mogu djelovati uznemirujuće ako ih sretremo u ograničenim i izoliranim situacijama. Kako je moguće objasniti ovu nepredvidivu slobodu reagiranja obznanjenu u ovim javljajućim kozmičkim aktualnostima? Ove nepoznate, nepojmljive nepredvidivosti -- bilo da se odnose na ponašanje prvotne jedinice sile, reakciju određene neidentificirane razine uma, ili pojave ogromnih nadsvemira koji upravo podilaze proces stvaranja u spoljašnjem prostoru -- vjerojatno svjedoče o aktivnostima Ultimnog i spoju prisutnosti i djelovanja Apsoluta koji prethode djelovanju kozmičkih stvoritelja.

Dok ne možemo tvrditi sa sigurnošću, pretpostavljamo da takva nevjerovatna raznolikost i čvrsta koordinacija označavaju prisutnost i djelovanje Apsoluta, te da unatoč naočigled jednolikoj uzročnosti takva raznolikost djelovanja označava reakciju Apsoluta ne samo na neposredne i situacijske uzročnosti, već i na druge povezane uzročnosti u cijelom glavnom svemiru.

Individuals have their guardians of destiny; planets, systems, constellations, universes, and superuniverses each have their respective rulers who labor for the good of their domains. Havona and even the grand universe are watched over by those intrusted with such high responsibilities. But who fosters and cares for the fundamental needs of the master universe as a whole, from Paradise to the fourth and outermost space level? Existentially such overcare is probably attributable to the Paradise Trinity, but from an experiential viewpoint the appearance of the post-Havona universes is dependent on:

1. The Absolutes in potential.
2. The Ultimate in direction.
3. The Supreme in evolutionary co-ordination.
4. The Architects of the Master Universe in administration prior to the appearance of specific rulers.

The Unqualified Absolute pervades all space. We are not altogether clear as to the exact status of the Deity and Universal Absolutes, but we know the latter functions wherever the Deity and Unqualified Absolutes function. The Deity Absolute may be universally present but hardly space present. The Ultimate is, or sometime will be, space present to the outer margins of the fourth space level. We doubt that the Ultimate will ever have a space presence beyond the periphery of the master universe, but within this limit the Ultimate is progressively integrating the creative organization of the potentials of the three Absolutes.

7. THE PART AND THE WHOLE

There is operative throughout all time and space and with regard to all reality of whatever nature an inexorable and impersonal law which is equivalent to the function of a cosmic providence. Mercy characterizes God's attitude of love for the individual; impartiality motivates God's attitude toward the total. The will of God does not necessarily prevail in the part -- the heart of any one personality -- but his will does actually rule the whole, the universe of universes.

In all his dealings with all his beings it is true that the laws of God are not inherently arbitrary. To you, with your limited vision and finite viewpoint, the acts of God must often appear to be dictatorial and arbitrary. The laws of God are merely the habits of God, his way of repeatedly doing things; and he ever does all

Ljudi imaju svoje čuvare nad sudbinom; svaki planet, sustav, zvijezde, svemir i nadsvemir imaju svog vladara koji djeluje u njihovom interesu i radi dobrobiti dotične domene. Kao i veliki svemir, Havona počiva pod brižnim okom onih kojima je povjerena takva visoka dužnost. Ali tko se brine za osnovne potrebe cjelokupnog glavnog svemira, od Raja do najudaljenijih razina prostora? Egzistencijalno, budnost nad ovim domenama počiva u Rajskom Trojstvu, premda s iskustvenog stanovišta, postanak posthavrskih svemira ovisi o sljedećem:

1. Apsolutima u potencijalu.
2. Ultimnom u smjeru.
3. Vrhovnom u evolutivnoj koordinaciji.
4. Arhitektima Glavnog Svemira u administrativnoj upravi koja prethodi pojavi naročitih vladara.

Bezuvjetni Apsolut prožima prostor. Nismo sigurni koji je stvarni status Božanstva Apsoluta i Univerzalnog Apsoluta, ali znamo da Univerzalni Apsolut djeluje gdje god djeluju Božanstvo Apsolut i bezuvjetni Apsolut. Božanstvo Apsolut može biti univerzalno prisutno, premda se teško može reći da je prisutno u prostoru. Ultimni jeste ili treba postati prisutan u prostoru sve do spoljašnjih granica četvrte razine prostora. Sumnjamo da će prostorna prisutnost Ultimnog ikad prekoračiti najudaljenije granice glavnog svemira, ali u okviru ovog područja Ultimni sve više ujedinjuje stvaralačku organizaciju potencijala triju Apsoluta.

7. DIO I CJELINA

Širom cijelog vremena i prostora i u pogledu cjelokupne stvarnosti bilo koje prirode djeluje neumoljiv i neosoban zakon jednak djelovanju kozmičke providnosti. Milosrđe predstavlja osobinu Božjeg stava ljubavi prema pojedincu; Božji stav prema cijelom počiva na motivaciji nepristranosti. Božja volja ne mora prevladati kad se radi o dijelu -- srcu bilo koje pojedine ličnosti -- ali uvijek mora prevladati u cjelini, u svemiru nad svemirima.

Točno je da se Bog odnosi naspram svih svojih bića zakonima koji nisu posve samovoljni. Čovjeku, biću ograničenog gledišta i konačnog stanovišta, Božja djela moraju djelovati diktatorska i samovoljna. Božji zakoni jednostavno predstavljaju Božje navike, način na koji Bog uvijek djeluje; i on

things well. You observe that God does the same thing in the same way, repeatedly, simply because that is the best way to do that particular thing in a given circumstance; and the best way is the right way, and therefore does infinite wisdom always order it done in that precise and perfect manner. You should also remember that nature is not the exclusive act of Deity; other influences are present in those phenomena which man calls nature.

It is repugnant to the divine nature to suffer any sort of deterioration or ever to permit the execution of any purely personal act in an inferior way. It should be made clear, however, that, if, in the divinity of any situation, in the extremity of any circumstance, in any case where the course of supreme wisdom might indicate the demand for different conduct -- if the demands of perfection might for any reason dictate another method of reaction, a better one, then and there would the all-wise God function in that better and more suitable way. That would be the expression of a higher law, not the reversal of a lower law.

God is not a habit-bound slave to the chronicity of the repetition of his own voluntary acts. There is no conflict among the laws of the Infinite; they are all perfections of the infallible nature; they are all the unquestioned acts expressive of faultless decisions. Law is the unchanging reaction of an infinite, perfect, and divine mind. The acts of God are all volitional notwithstanding this apparent sameness. In God there "is no variableness neither shadow of changing." But all this which can be truly said of the Universal Father cannot be said with equal certainty of all his subordinate intelligences or of his evolutionary creatures.

Because God is changeless, therefore can you depend, in all ordinary circumstances, on his doing the same thing in the same identical and ordinary way. God is the assurance of stability for all created things and beings. He is God; therefore he changes not.

And all this steadfastness of conduct and uniformity of action is personal, conscious, and highly volitional, for the great God is not a helpless slave to his own perfection and infinity. God is not a self-acting automatic force; he is not a slavish law-bound power. God is neither a mathematical equation nor a chemical formula. He is a freewill and primal personality. He is the Universal Father,

sve čini kako treba. Vi opažate da Bog uvijek djeluje jednako, ponavljajući jedno te isto, jednostavno zato što je to najbolji način izvršenja određenog djela u određenoj situaciji; i učiniti nešto na najbolji mogući način znači djelovati kako treba i zbog toga beskonačna mudrost uvijek želi da se stvari izvrše na taj precizni i savršeni način. Također imajte na umu da priroda ne predstavlja izravno djelo božanstva; drugi utjecaji su prisutni u pojavama koje čovjek naziva prirodom.

Grozno je pomisliti da bi božanska narav mogla proći procesom bilo kakvog izboličenja ili čak dopustiti da se bilo koji posve osoban čin izvede inferiorno. Potrebno je međutim razjasniti da u božanstvenosti bilo koje situacije, u krajnosti bilo kojih okolnosti, kad god najviša mudrost nalaže drugačije djelovanje -- ako zahtjevi savršenstva iz bilo kojih razloga nalažu drugačiji i bolji metod rješavanja određene situacije, svemudri Bog u tom slučaju djeluje na taj bolji i priličniji način. Ovo bi predstavljalo ispoljenje višeg zakona, a ne poništenje nižeg zakona.

Bog nije okovan ropskom službom uvriježenom ponavljanju djela svoje slobodne volje. Zakoni Beskonačnog ne dolaze u sukob; oni su savršenstva nepogrešivo pouzdane naravi; oni su neprikosnovena djela koja svjedoče o nepogrešivosti Božjeg izbora. Zakon je nepromjenjiva reakcija beskonačnog, savršenog i božanskog uma. Slobodna volja Boga odlučuje u svim njegovim djelima, premda se ona mogu činiti međusobno jednakim. U Boga "nema ni promjene, ni zasjenjenja zbog mijene." Ali sve ovo što se može reći o Ocu Svih ne važi s jednakom sigurnošću o svim njegovim podređenim inteligencijama ili evolucijskim stvorenjima.

Kako se Bog ne mijenja, možete računati na to da pri svim normalnim situacijama Bog čini istu stvar na isti i normalan način. Bog je garancija stabilnosti svih stvorenih stvari i bića. On je Bog; on se stoga ne mijenja.

I sva je ova postojanost izvršenja i jednolikost djelovanja osobna i svjesna i predstavlja stvar njegove slobodne volje, jer Bog nije bespomoćni rob svog savršenstva i beskonačnosti. Bog nije samodjelujuća automatska sila; on nije okovan ropskim sponama zakonske moći. Bog nije matematička jednadžba ili kemijska formula. On je prvotna ličnost slobodne volje. On je

a being surcharged with personality and the universal fount of all creature personality.

The will of God does not uniformly prevail in the heart of the God-seeking material mortal, but if the time frame is enlarged beyond the moment to embrace the whole of the first life, then does God's will become increasingly discernible in the spirit fruits which are borne in the lives of the spirit-led children of God. And then, if human life is further enlarged to include the morontia experience, the divine will is observed to shine brighter and brighter in the spiritualizing acts of those creatures of time who have begun to taste the divine delights of experiencing the relationship of the personality of man with the personality of the Universal Father.

The Fatherhood of God and the brotherhood of man present the paradox of the part and the whole on the level of personality. God loves each individual as an individual child in the heavenly family. Yet God thus loves every individual; he is no respecter of persons, and the universality of his love brings into being a relationship of the whole, the universal brotherhood.

The love of the Father absolutely individualizes each personality as a unique child of the Universal Father, a child without duplicate in infinity, a will creature irreplaceable in all eternity. The Father's love glorifies each child of God, illuminating each member of the celestial family, sharply silhouetting the unique nature of each personal being against the impersonal levels that lie outside the fraternal circuit of the Father of all. The love of God strikingly portrays the transcendent value of each will creature, unmistakably reveals the high value which the Universal Father has placed upon each and every one of his children from the highest creator personality of Paradise status to the lowest personality of will dignity among the savage tribes of men in the dawn of the human species on some evolutionary world of time and space.

This very love of God for the individual brings into being the divine family of all individuals, the universal brotherhood of the freewill children of the Paradise Father. And this brotherhood, being universal, is a relationship of the whole. Brotherhood, when universal, discloses not the each relationship, but the all relationship. Brotherhood is a reality of the total and therefore discloses qualities of

Otac Svih, biće prepuno ličnosti i univerzalni izvor ličnosti svih bića.

Dok Božja volja ne mora prevladati u srcu pojedinačnog materijalnog čovjeka koji traži Boga, ako proširimo vremenski okvir izvan današnjeg časa i uključimo cijeli prvi život, postaje sve jasnije da Božja volja djeluje u plodovima duha u životima Božje djece koja slijede upravu duha. I ako se zatim ljudski život proširi kako bi obuhvatio morontija iskustvo, moguće je opaziti kako božanska volja sija sve jasnije i jasnije u produhovljujućim djelima stvorenih bića vremena koja počinju osjećati aromu božanskih radosti koju čovjek doživljava pri uspostavi kontakta između njegove ličnosti i ličnosti Oca Svih.

Na razini ličnosti, Božje očinstvo i bratstvo ljudi predstavljaju paradoks ako se prvo pogleda dio, a zatim cjelina. Bog voli svakog pojedinačnog čovjeka kao individualno dijete nebeske obitelji. Bog stoga voli svaku osobu; u Boga nema pristranosti i univerzalnost njegove ljubavi stvara odnos cjeline, bratstvo svih ljudi.

Očeva ljubav apsolutno individualizira svaku ličnost kao jedinstveno dijete Oca Svih, dijete koje nema duplikata u cijeloj beskonačnosti, biće osobne volje koje je nenadoknadivo u cijeloj vječnosti. Očeva ljubav slavi svako Božje dijete, osvjetljuje svakog člana nebeske obitelji, oštro naglašavajući jedinstvenu narav svakog osobnog bića u kontrastu s neosobnom razinom koja ne pripada bratskom krugu Oca Svih. Božja ljubav zorno predočava transcendentnu vrijednost svakog bića osobne volje, nepogrešivo obznanjujući visoku vrijednost koju Otac Svih podaruje svakom djetetu, od najviše stvaralačke ličnosti Rajskog statusa, do najniže ličnosti koja ima dostojanstvo volje, čak i ako ova ličnost živi među divljim plemenima rane ljudske rase određenog evolutivnog svijeta vremena i prostora.

Upravo ova Božja ljubav prema individualnim bićima stvara božansku obitelj svih osoba, univerzalno bratstvo djece Rajskog Oca koja imaju slobodnu volju. I ovo univerzalno bratstvo predstavlja odnos cjeline. Kada je univerzalno, bratstvo ne obznanjuje svaki odnos, već i sve odnose. Bratstvo je stvarnost cijelog i stoga obznanjuje osobine cijelog nasuprot osobinama određenog

the whole in contradistinction to qualities of the part.

Brotherhood constitutes a fact of relationship between every personality in universal existence. No person can escape the benefits or the penalties that may come as a result of relationship to other persons. The part profits or suffers in measure with the whole. The good effort of each man benefits all men; the error or evil of each man augments the tribulation of all men. As moves the part, so moves the whole. As the progress of the whole, so the progress of the part. The relative velocities of part and whole determine whether the part is retarded by the inertia of the whole or is carried forward by the momentum of the cosmic brotherhood.

It is a mystery that God is a highly personal self-conscious being with residential headquarters, and at the same time personally present in such a vast universe and personally in contact with such a well-nigh infinite number of beings. That such a phenomenon is a mystery beyond human comprehension should not in the least lessen your faith. Do not allow the magnitude of the infinity, the immensity of the eternity, and the grandeur and glory of the matchless character of God to overawe, stagger, or discourage you; for the Father is not very far from any one of you; he dwells within you, and in him do we all literally move, actually live, and veritably have our being.

Even though the Paradise Father functions through his divine creators and his creature children, he also enjoys the most intimate inner contact with you, so sublime, so highly personal, that it is even beyond my comprehension -- that mysterious communion of the Father fragment with the human soul and with the mortal mind of its actual indwelling. Knowing what you do of these gifts of God, you therefore know that the Father is in intimate touch, not only with his divine associates, but also with his evolutionary mortal children of time. The Father indeed abides on Paradise, but his divine presence also dwells in the minds of men.

Even though the spirit of a Son be poured out upon all flesh, even though a Son once dwelt with you in the likeness of mortal flesh, even though the seraphim personally guard and guide you, how can any of these divine beings of the Second and Third Centers ever hope to come as near to you or to

pojedinačnog dijela.

Bratstvo utvrđuje činjenicu odnosa između svih ličnosti u univerzalnoj egzistenciji. Kao posljedica odnosa s drugim osobama, određena osoba prima bilo dobrobit ili kaznu. U zavisnosti od onoga što se događa s cjelinom, dio bilo izvlači korist ili trpi negativne posljedice. Dobra nastojanja pojedinačnog čovjeka donose korist svim ljudima; greška ili zlo određenog čovjeka uvećavaju muke i patnje svih ljudi. Kako se kreće dio, tako se kreće i cjelina. Kako napreduje dio, tako napreduje i cjelina. Ovisno o relativnoj brzini kretanja dijela i cjeline, napredovanje dijela nazadovati ili napredovati s momentumom kretanja kozmičkog bratstva.

Teško je pojmiti činjenicu da Bog predstavlja visoko osobno i samosvjesno biće koje živi na glavnom centru svemira i da je istodobno osobno prisutan u tako velikom svemiru i da osobno održava kontakt s gotovo beskonačnim brojem bića. Teška pojmljivost ove činjenice ne treba ni u najmanjoj mjeri umanjiti vašu vjeru. Ne dopustite da vas zapanji, pomete ili obeshrabri veličina beskonačnosti, ogromnoj prostranosti vječnosti ili grandioznosti i slavi neusporedivog Božjeg karaktera; jer Otac nije daleko od vas, svakog od vas; on živi u vama i u njemu mi, naime, živimo, mičemo se i jesmo.

Čak i pored toga što Rajski Otac djeluje putem svojih božanskih stvoritelja i svoje stvorene djece, on isto tako održava najintimniji unutarnji kontakt s ljudima koji je tako istančan, tako izrazito osoban, da nadilazi čovjekovu sposobnost shvaćanja -- ta tajnovita duhovna zajednica između Očevog fragmenta i ljudske duše i smrtničkog umu u čijoj dubini ovaj fragment istinski živi. Nakon što ste upoznati s ovim Božjim darovima, trebate znati da Otac ostaje u intimnom dodiru ne samo sa svojim božanskim suradnicima, već i sa svojim evolutivnim smrtnim bićima vremena. Otac uistinu živi na Raju, ali njegova božanska prisutnost živi i u ljudskim umovima.

Premda je duh Sina izliven nad svim ljudima, premda je Sin nekoć živio s vama u ljudskom obličju, premda vas serafi osobno štite i vode, kako se i jedno božansko biće Drugog i Trećeg Izvora ikad može nadati da vam toliko pride i da vas razumije onako kako vas razumije Otac, kad vam je Otac dao dio

understand you as fully as the Father, who has given a part of himself to be in you, to be your real and divine, even your eternal, self?

8. MATTER, MIND, AND SPIRIT

"God is spirit," but Paradise is not. The material universe is always the arena wherein take place all spiritual activities; spirit beings and spirit ascenders live and work on physical spheres of material reality.

The bestowal of cosmic force, the domain of cosmic gravity, is the function of the Isle of Paradise. All original force-energy proceeds from Paradise, and the matter for the making of untold universes now circulates throughout the master universe in the form of a supergravity presence which constitutes the force-charge of pervaded space.

Whatever the transformations of force in the outlying universes, having gone out from Paradise, it journeys on subject to the never-ending, ever-present, unfailing pull of the eternal Isle, obediently and inherently swinging on forever around the eternal space paths of the universes. Physical energy is the one reality which is true and steadfast in its obedience to universal law. Only in the realms of creature volition has there been deviation from the divine paths and the original plans. Power and energy are the universal evidences of the stability, constancy, and eternity of the central Isle of Paradise.

The bestowal of spirit and the spiritualization of personalities, the domain of spiritual gravity, is the realm of the Eternal Son. And this spirit gravity of the Son, ever drawing all spiritual realities to himself, is just as real and absolute as is the all-powerful material grasp of the Isle of Paradise. But material-minded man is naturally more familiar with the material manifestations of a physical nature than with the equally real and mighty operations of a spiritual nature which are discerned only by the spiritual insight of the soul.

As the mind of any personality in the universe becomes more spiritual -- Godlike -- it becomes less responsive to material gravity. Reality, measured by physical-gravity response, is the antithesis of reality as determined by quality of spirit content. Physical-gravity action is a quantitative determiner of nonspirit energy; spiritual-gravity action is the qualitative measure of the living energy of divinity.

sebe i kad je odredio da ovaj njegov dio bude u vama, da bude vaš stvarni i božanski, čak vječni, bitak?

8. MATERIJALNA, UM I DUH

"Bog je duh," ali Raj nije. Materijalni svemir uvijek predstavlja područje događanja svih duhovnih aktivnosti; bića duha i bića koja uzlaze duhom žive i rade na fizičkim planetima materijalne stvarnosti.

Darivanja kozmičke sile, domena kozmičke gravitacije, predstavlja djelovanje Rajskog Otoka. Sva izvorna sila-energija vuče porijeklo iz Raja, dok materija koja služi stvaranju nebrojenih svemira kruži glavnim svemirom u obliku nadgravitacijske prisutnosti koja stvara naboj sile prožetog prostora.

Bez obzira na transformacije sile u udaljenim svemirima, nakon što napusti Raj sila nastavlja putovati u skladu s beskrajinim, uvijek prisutnim i pouzdanim privlačnim djelovanjem vječnog Raja, poslušno se pokoravajući zakonima i neprestano kružeći vječnim kozmičkim stazama prostora. Fizička energija predstavlja jedinu stvarnost koja se uvijek i pouzdano povinuje univerzalnom zakonu. Jedino u domenama slobodne volje stvorenja može nastupiti odstupanje od božanskih staza i izvornih planova. Moć i energija predstavljaju univerzalne dokaze stabilnosti, dosljednosti i vječnosti centralnog Rajskog Otoka.

Darivanje duha i produhovljenje ličnosti, domena duhovne gravitacije, predstavljaju domenu Vječnog Sina. I ova gravitacija duha koja izvire od Sina i koja zauvijek privlači sve duhovne stvarnosti prema sebi, ima jednaku stvarnost i apsolutnost kao i svemoguće materijalno privlačno djelovanje Rajskog Otoka. Međutim, prirodno je da je čovjek, biće materijalnog uma, više upoznat s materijalnim ispoljenjima fizičke naravi nego s jednako stvarnim i moćim djelovanjima duhovne naravi koja se mogu opaziti jedino duhovnim uvidom duše.

Kako um bilo koje kozmičke ličnosti postaje sve više duhovan -- nalik Bogu -- on počinje sve manje reagirati na materijalnu gravitaciju. Utvrđena na osnovu fizičko-gravitacijskih reakcija, stvarnost predstavlja antitezu stvarnosti ustanovljene kvalitativnim sadržajem duha. Fizičko-gravitacijsko djelovanje ima ulogu kvalitativnog odreditelja neduhovne energije; duhovno-gravitacijsko djelovanje je kvalitativna mjera žive energije božanstvenosti.

What Paradise is to the physical creation, and what the Eternal Son is to the spiritual universe, the Conjoint Actor is to the realms of mind -- the intelligent universe of material, morontial, and spiritual beings and personalities.

The Conjoint Actor reacts to both material and spiritual realities and therefore inherently becomes the universal minister to all intelligent beings, beings who may represent a union of both the material and spiritual phases of creation. The endowment of intelligence, the ministry to the material and the spiritual in the phenomenon of mind, is the exclusive domain of the Conjoint Actor, who thus becomes the partner of the spiritual mind, the essence of the morontia mind, and the substance of the material mind of the evolutionary creatures of time.

Mind is the technique whereby spirit realities become experiential to creature personalities. And in the last analysis the unifying possibilities of even human mind, the ability to co-ordinate things, ideas, and values, is supermaterial.

Though it is hardly possible for the mortal mind to comprehend the seven levels of relative cosmic reality, the human intellect should be able to grasp much of the meaning of three functioning levels of finite reality:

1. Matter. Organized energy which is subject to linear gravity except as it is modified by motion and conditioned by mind.

2. Mind. Organized consciousness which is not wholly subject to material gravity, and which becomes truly liberated when modified by spirit.

3. Spirit. The highest personal reality. True spirit is not subject to physical gravity but eventually becomes the motivating influence of all evolving energy systems of personality dignity.

The goal of existence of all personalities is spirit; material manifestations are relative, and the cosmic mind intervenes between these universal opposites. The bestowal of mind and the ministration of spirit are the work of the associate persons of Deity, the Infinite Spirit and the Eternal Son. Total Deity reality is not mind but spirit-mind -- mind-spirit unified by personality. Nevertheless the absolutes of both the spirit

To što Raj predstavlja fizičkoj tvorevini i što Vječni Sin predstavlja duhovnom svemiru, Združeni Činitelj predstavlja domenama uma -- inteligentnom svemiru materijalnih, morontijalnih i duhovnih bića i ličnosti.

Združeni Činitelj reagira kako na materijalne tako i na duhovne stvarnosti i stoga prirodno postaje univerzalni služitelj svih inteligentnih bića, bića koja mogu predstavljati jedinstvo između materijalnih i duhovnih faza tvorevine. Obdarenje inteligencije, služba materijalnom i duhovnom u okviru umnog fenomena, predstavlja isključivu domenu Združenog Činitelja koji na taj način postaje suradnik duhovnog uma, bit morontijalnog uma i suština materijalnog uma evolucivnih stvorenih bića vremena.

Um je vještina kojom stvarnosti duha postaju iskustvene u ličnostima stvorenih bića. I na koncu konca, ujedinjujuće sposobnosti čak i samog ljudskog uma, sposobnost koordiniranja stvari, ideja i vrijednosti, imaju nadmaterijalnu prirodu.

Premda je materijalni um teško u stanju shvatiti sedam razina relativne kozmičke stvarnosti, ljudski intelekt treba biti u stanju shvatiti veći dio značenja triju funkcionalnih razina konačne stvarnosti:

1. Materiju. Organiziranu energiju koja podliježe djelovanju linearne gravitacije, izuzev pri modificiranju kretanjem ili uvjetovanju umom.

2. Um. Organiziranu svijest koja nije potpuno predmet materijalne gravitacije i koja postaje istinski slobodna usljed modifikacije duhom.

3. Duh. Najvišu osobnu stvanost. Istinski duh nije podložan djelovanju fizičke gravitacije, nego s vremenom postaje pokretač svih evolutivnih energetske sustava koji imaju dostojanstvo ličnosti.

Duh predstavlja svrhu postojanja svih ličnosti; materijalna ispoljenja su relativna i kozmički um posreduje između ovih kozmičkih suprotnosti. Darivanje uma i služba duha predstavljaju zajedničko djelo osoba Božanstva, Beskonačnog Duha i Vječnog Sina. Cjelokupna stvanost Božanstva nije um već um-duh -- um-duh koji je ujedinjen pomoću ličnosti. Unatoč tome, apsolutnost duha kao i apsolutnost materijalne tvari, konvergira u

and the thing converge in the person of the Universal Father.

On Paradise the three energies, physical, mindal, and spiritual, are co-ordinate. In the evolutionary cosmos energy-matter is dominant except in personality, where spirit, through the mediation of mind, is striving for the mastery. Spirit is the fundamental reality of the personality experience of all creatures because God is spirit. Spirit is unchanging, and therefore, in all personality relations, it transcends both mind and matter, which are experiential variables of progressive attainment.

In cosmic evolution matter becomes a philosophic shadow cast by mind in the presence of spirit luminosity of divine enlightenment, but this does not invalidate the reality of matter-energy. Mind, matter, and spirit are equally real, but they are not of equal value to personality in the attainment of divinity. Consciousness of divinity is a progressive spiritual experience.

The brighter the shining of the spiritualized personality (the Father in the universe, the fragment of potential spirit personality in the individual creature), the greater the shadow cast by the intervening mind upon its material investment. In time, man's body is just as real as mind or spirit, but in death, both mind (identity) and spirit survive while the body does not. A cosmic reality can be nonexistent in personality experience. And so your Greek figure of speech -- the material as the shadow of the more real spirit substance -- does have a philosophic significance.

9. PERSONAL REALITIES

Spirit is the basic personal reality in the universes, and personality is basic to all progressing experience with spiritual reality. Every phase of personality experience on every successive level of universe progression swarms with clues to the discovery of alluring personal realities. Man's true destiny consists in the creation of new and spirit goals and then in responding to the cosmic allurements of such supernal goals of nonmaterial value.

Love is the secret of beneficial association between personalities. You cannot really know a person as the result of a single contact. You cannot appreciatingly know music through mathematical deduction, even though music is a form of mathematical rhythm. The number assigned to a telephone

osobu Oca Svih.

Na Raju tri energije -- fizička, umna i duhovna -- imaju jednaku razinu. Evolutivnim kozmosom dominira energija-materija, izuzev u ličnosti gdje duh nastoji prevladati pomoću uma. Duh predstavlja temeljnu stvarnost iskustva ličnosti svih stvorenih bića, zbog toga što je Bog duh. Duh je nemijenajući i stoga pri svim odnosima ličnosti nadilazi i um i materiju kao materijalne varijable sve naprednijeg postignuća.

Materija pri kozmičkoj evoluciji postaje filozofska sjena uma u prisutnosti svjetla duha božanske prosvjetljenosti, što ne opovrgava stvarnost materije-energije. Um, materija i duh imaju jednaku stvarnost, ali kad se radi o postignuću božanstvenosti, ne predstavljaju jednaku vrijednost ličnosti. Svjesnost božanstvenosti je sve naprednije duhovno iskustvo.

Što je jasniji sjaj produhovljene ličnosti (Oca u svemiru, fragmenta potencijalne ličnosti duha u individualnom smrtnom biću), to je veća sjena posredničkog uma na materijalno okruženje. Dok je uvijekovo tijelo jednako stvarno u vremenu kao što su stvarni um i duh, u vječnosti i um (identitet) i duh preživljavaju smrt, dok se to ne može reći o tijelu. Kozmička stvarnost ne mora postojati u iskustvu ličnosti. I tako, figurativni izraz starih Grka -- tvrdnja da materijalne stvari predstavljaju sjene stvarnije biti duha -- uistinu ima filozofski značaj.

9. OSOBNE STVARNOSTI

Dok je duh osnovna osobna stvarnost u svemirima, ličnost je temelj cjelokupnog naprednog iskustva s duhovnom stvarnošću. Svaka faza iskustva ličnosti na slijedu razina kozmičkog napredovanja nudi ogroman broj lekcija usmjerenih k otkriću primamljivih osobnih stvarnosti. Čovjekova istinska sudbina leži u stvaranju novih ciljeva duha i u reagiranju na kozmičke primame koje vode k ciljevima koji nematerijalne vrijednosti.

Ljubav predstavlja tajnu blagonaklonih odnosa između ličnosti. Čovjek ne možete istinski upoznati određenu osobu na osnovu jednog jedinog kontakta. Ne možete istinski cijeniti i poznavati glazbu jedino na osnovu matematičkog proračuna, premda glazba predstavlja oblik matematičkog ritma.

subscriber does not in any manner identify the personality of that subscriber or signify anything concerning his character.

Mathematics, material science, is indispensable to the intelligent discussion of the material aspects of the universe, but such knowledge is not necessarily a part of the higher realization of truth or of the personal appreciation of spiritual realities. Not only in the realms of life but even in the world of physical energy, the sum of two or more things is very often something more than, or something different from, the predictable additive consequences of such unions. The entire science of mathematics, the whole domain of philosophy, the highest physics or chemistry, could not predict or know that the union of two gaseous hydrogen atoms with one gaseous oxygen atom would result in a new and qualitatively superadditive substance -- liquid water. The understanding knowledge of this one physiochemical phenomenon should have prevented the development of materialistic philosophy and mechanistic cosmology.

Technical analysis does not reveal what a person or a thing can do. For example: Water is used effectively to extinguish fire. That water will put out fire is a fact of everyday experience, but no analysis of water could ever be made to disclose such a property. Analysis determines that water is composed of hydrogen and oxygen; a further study of these elements discloses that oxygen is the real supporter of combustion and that hydrogen will itself freely burn.

Your religion is becoming real because it is emerging from the slavery of fear and the bondage of superstition. Your philosophy struggles for emancipation from dogma and tradition. Your science is engaged in the agelong contest between truth and error while it fights for deliverance from the bondage of abstraction, the slavery of mathematics, and the relative blindness of mechanistic materialism.

Mortal man has a spirit nucleus. The mind is a personal-energy system existing around a divine spirit nucleus and functioning in a material environment. Such a living relationship of personal mind and spirit constitutes the universe potential of eternal personality. Real trouble, lasting disappointment, serious defeat, or inescapable death can come only after self-concepts presume fully to displace the governing power

Telefonski broj određene osobe ne govori ništa o njezinoj ličnosti i ne vodi poznavanju njezinog karaktera.

Matematika, materijalna znanost, igra bitnu ulogu u procesu inteligentne rasprave materijalnih aspekata kozmosa, ali takvo znanje ne mora biti dio višeg poznavanja istine ili osobnog cijenjenja duhovnih stvarnosti. Ne samo u životnim domenama već i u svijetu fizičke energije, suma dvaju ili više stvari vrlo često predstavlja nešto više ili nešto drugo nego predskazivi zbog koji poizlazi iz ovakve zajednice. Cjelokupna matematička znanost, cijela domena filozofije, kao ni najviša fizika ili kemija, ne mogu predvidjeti da spajanjem dvaju plinovitih atoma vodika s jednim plinovitim atomom kisika nastaje nova tvar koja je više od kvalitativne sume ovih dvaju tvari -- tekuća voda. Čak i samo poznavanje i razumijevanje ove izolirane fizičkokemijske pojave, treba spriječiti razvoj materijalističke filozofije i mehanističke kozmologije.

Tehnička analiza ne može ustanoviti to što određena stvar ili osoba mogu postići. Na primjer: Voda može djelotvorno ugasiti vatru. To da voda gasi vatru predstavlja činjenicu svakodnevnog iskustva, ali analiziranjem vode nikad ne možemo ustanoviti ovo svojstvo. Analiza potvrđuje da voda sadrži kisik i vodik; dalja analiza ovih elemenata pokazuje da kisik pomaže sagorijevanje, dok sam vodik slobodno sagorijeva.

Čovjekova religija postaje stvarna zbog toga što se počinje oslobađati okova straha i spona sujevjerja. Čovjekova filozofija se teškom mukom nastoji osloboditi dogme i tradicije. Čovjekova znanost nije višestoljećnu bitku između istine i neistine dok se nastoji osloboditi okova apstrakcije, spona matematike i relativne sljepoće mehanističkog materijalizma.

Duh je nukleus smrtnog čovjeka. Um je osobno-energetski sustav koji okružuje božanski nukleus duha koji djeluje u materijalnom okruženju. Takav živi odnos između osobnog uma i duha tvori kozmički potencijal vječne ličnosti. Stvarni problemi, trajno razočaranje, ozbiljni porazi i neminovna smrt mogu nastupiti jedino ako čovjekovi osobni koncepti preuzetno zauzmu mjesto vladajuće moći centralnog nukleusa

of the central spirit nucleus, thereby disrupting the cosmic scheme of personality identity.

[Presented by a Perfector of Wisdom acting by authority of the Ancients of Days.]

duha i na taj način uznemire kozmički program identiteta ličnosti.

[Predstavio Usavršitelj Mudrosti koji djeluje pod nadzorom Starih Dana.]